

Szép Szó

2008. augusztusa,
Bácsfeketehegy
10. évf. 1. szám

Szétlövészeti Múzeum

A vers kiállítása, a kiállítás versei

*Szétlövészeti Múzeum - történelmi panoptikum,
azaz verstárlat Bácsfeketehegyen*

Lőttek ránk, a békés közönségre, de nehogy megijedjenek, nem fegyverekkel tették. Nem a versmondatok, s nem is a sokkoló feliratok, hanem a kettejük közt feszülő ellentmondás volt az a képzeletbeli lövedék, amivel a rendhagyó előadást „elkövetők” behatolni igyekeztek a szokásokkal körülbástyázott emberi szférákba: a szívbe, az agyba, az elmébe. A meglepetés erejével próbáltak gondolkodásra serkenteni bennünket, a háború ellen és a szabadság mellett, a *Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete* versmondói a *Szétlövészeti Múzeum* verstárlatukon. Az előadás rendezője, a győri **Pataki András** kedveli a műfajok keveredését, az általa kiöltött műfajkomplexum, a verstárlat is ennek a tanúbizonysága. De hogyan néz ki egy verstárlat? Délután háromtól este hétig tartott. Mihelyt megfelelő számban összegyűlt a közönség, beengedték a tárlatra. Sokkoló feliratok sokaságát olvashatta az érdeklődő, érdemes idézni belőlük: „A háború: béke.” „A tudatlanság: erő.” „A szabadság: szolgaság.” Diktátorok eltorzított képeit nézegethette közben: Ceausescuét, Hitlerét, Szaddamét, Maóét, Leninét és a többit. Egyet nem ismertem föl. Talán ifjabb Georg Bush volt? Ez a kakukktojás is fölöttébb elgondolkodtató volna! Egy békegyár feliratú asztalon katonákat, szuperhősöket, tankokat ábrázoló, ócska műanyagjátékokat, a 93-as hiperinflációból származó, sok nullás pénzeket, egy benzinnel félig töltött kannát láthatott többek között a látogató. A kilencvenes háborús évek emlékképei tértek vissza, miközben a testbeszéddel is üzeni akaró, a performance elemeivel vegyített előadást hallgattuk mintegy húsz percen át. Klasszikusoknak nevezhető, már nem élő magyar költők versei szólaltak meg, köztük a vajdasági Sziveri Jánosé. Egyetlen kivétel volt, ez azonban nem kakukktojás: az élő vajdasági magyar költészet Bogdán József alkotásával képviseltette magát, aki, s ez már egy személyes vélemény, versével joggal foglalt helyet a nagy költők előkelő társaságában. - A verstárlat a vers kiállítása, vagy a kiállítás versei, játszhatnánk a szavakkal. Ez a forma alkalmas arra, hogy a diktatúrák természetrajzával kapcsolatos gondolatokat és a kivezető alternatívákat boncolgassuk. A cél a minél nagyobb ellentmondás kialakítása volt, hatni a képi és a szövegelemek feszültségén keresztül - összegzett Pataki András, az előadás rendezője. - A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete több mint egy évtizede, a magyar nyelvterület egészéhez mérten is igen magas színvonalon dolgozik. Munka közben bőven támaszkodtam a fiatal versmondók ötleteire - mondta. Mindeközben a fiatal versmondók már a második előadásukat tartották.

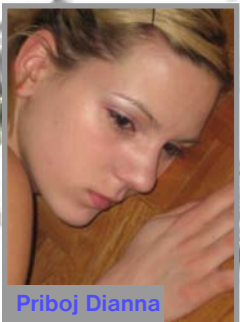
Sáfrány Attila
Magyar Szó, 2007. október 9.

Kiállított tárgyak

Fekete Ágnes

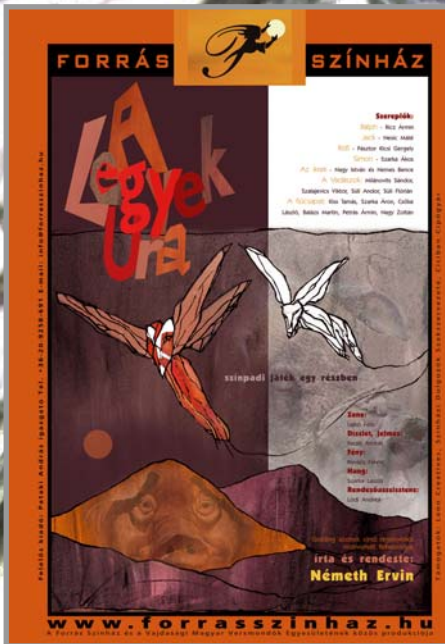
Priboj Dianna

A versmondó, mint a múzeum alkotórésze

Céllövőide

Vukosavljev Ivan és Bakos Árpád előadják
A kis herceget (2007)

Helye van e népnek...

Van egy hely, ahol egy hétig összetartozunk; kicsik és nagyok, sasszeműek, pápaszemek, hamvas arcúak, pattanásosak, virgocok, szendék, fehér papucsosak, szakadt ingesek, botfülűek, dalnokok, sírós szájúak és mosolygósak.

Egy hely, ahol önmagunk lehetünk. Ahol csak jó válaszokat adunk, mert rossz válasz nincs.

Ahol figyelnek ránk. Ahol figyelni tanulunk egymásra. Nem a nadrágra, nyakláncra, sminkre, mobiltelefonra, tornacipőre és egyéb külsőségekre. Hanem a mögötte rejlő emberre. Gondolataira, érzéseire, ötleteire.

Egy hely, ahol a magunkkal hurcolt gátlásokat letesszük. Ahol egyetlen elvárás van: légy önmagad. Ahol mindenki értékes. Ahol úgy vagyunk egyformák, hogy mások vagyunk.

Nincs számítógépes játék, internet és televízió. Csak mi vagyunk egymásnak. És a versek nekünk. Ahol csönd is van, és annak súlya, szerepe.

Ahol van idő befelé tekinteni, és egymás felé fordulni. Érték az a pillanat, amikor kihozzuk magunkból, ami bennünk rejlik. Közös öröm, hogy rátaláltunk, és az is, hogy megoszthatjuk. Mi itt játszunk és olvasunk, irodalmi szövegeket elemzünk és színházi előadásokat nézünk, beszélgetünk és énekelünk. Nincs ebben semmi különös. De nekünk sokat jelent.

Azt mondják, különcök vagyunk és sajátos világban élünk. Mi itt egységet képezünk. Közösségben tanuljuk a helyes beszéd, a kölcsönös bizalom, az alkotó gondolkodás, a találékonyság és az együttműködés technikáját. Itt erőt kapunk egymástól a magunkra találás útján való lépdeléshez. Sony Play-station és Pink tv helyett Weöres Sándor-szövegeket mondogatva, Bakos Árpád muzsikáján nővünk fel. A Győzike-show-k helyett Romhányi-verseken szórakozunk. Mi Babitsot és népmeséket viszünk magunkkal. Mondják, bogaras versmondók vagyunk.

Mi tanárok, színészek, fogorvosok, mérnökök és filozófusok leszünk. Gyerekeinknek köteteket ajándékozunk és színházba visszük majd őket Mc Donald's helyett. Nekünk önálló véleményünk lesz, és ezt ki tudjuk mondani. Minket nem lehet majd manipulálni. Tudjuk, hova tartozunk. Felelősek vagyunk kultúránkért, és kíváncsiak a többi nép művészetére, hagyományaira és gondolkodásmódjára.

Van egy hely, ahol mindig barátokra lelünk. Bácska szivében, a vers és a dráma szigetén. A mi helyünkön. A Szép Szó Műhelyben.

Lódi A.

A Legyek Ura szereplői

A kiscsoport Mess Attilával (2007)

Krizsán Szilvia és a lányok (2007)

Stollár Katalin, Hajvert Ákos és Barta Julia a házi bajnokság zsűrijében (2008)

Verset böngész a kiscsoport Lódi Andreával (2008)

A kiscsoport Pál Agnessel (2008)

Tóth Erzsébet,
a nagycsoport vezetője (2008)

Díjak, elismerések

2007. augusztusa és 2008. augusztusa között

Első díjak:

Fekete Ágnes (Kaleidoszkóp)

Csöke Dóra (Dudás Kálmán versmondó verseny, gyermek kategória)

Kasza Zsanett (Dudás Kálmán versmondó verseny, ifjúsági kategória)

Simonyi Lili (Középiskolások Művészeti Vetélkedője) a Szerelném, ha szeretnének című versbeszélés (Ifjú szívekben élek)

Második díjak:

Csanak Andrea (Dudás Kálmán versmondó verseny)

Fekete Ágnes (Gellért Sándor verseny)

Harmadik díjak:

Fekete Ágnes (Csengey Dénes verseny)

Szombati Dorottya (Dudás Kálmán verseny)

Negyedik helyezés:

Simonyi Lili (Gellért Sándor verseny)

Ötödik helyezés:

Simonyi Lili (Rokon népek költészete fesztivál)

Hetedik helyezés:

Kasza Zsanett (Gellért Sándor verseny)

Különdíjak:

Bőrös Renáta (Dudás Kálmán verseny)

Csanak Andrea (Gellért Sándor verseny)

Csöke Dóra (Dudás Kálmán verseny)

Domány Zoltán (Mensáros László verseny)

Farkas Beatrix (Dudás Kálmán verseny)

Farkas Hajnalka, két díj (Kaleidoszkóp)

Fekete Ágnes, két díj (Gellért Sándor verseny)

Hajvert Ákos (Mensáros László verseny)

Kasza Zsanett, két díj (Dudás Kálmán verseny és

Csengey Dénes verseny)

Maletaški Krisztina (Dudás Kálmán verseny)

Pál Ágnes (Kaleidoszkóp)

Szarka Ákos (Dudás Kálmán verseny)

Simonyi Lili

Kasza Zsanett

Szombati Dorottya

Fekete Ágnes

Csöke Dóra

Csanak Andrea

Szép Szó

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesületének időszakos lapja.

Alapítója és kiadója a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete.

Szerkesztők: Krekity Olga, Lódi Andrea, Bordás Katalin. Grafikai és tördelészerkesztő: Mirnics Gyula.

Munkatársak: Barta Júlia, Farkas Hajnalka, Hajvert Ákos.

Levél cím: JNH u. 24, Bácsfeketehegy, 24323; Telefonszámok: 062-84-96-029, 064-30-50-966.

E-mail cím: VMVE.VERSMONDOK@GMAIL.COM; Internet cím: WWW.VERSMONDOK.COM (feltöltés

alatt); Ingyenes kiadvány; Készült: 300 példányban; Nyomtatja: a Pannonia Print.

TÁMOGATÓ

